

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัลยา

ปลาหม้อไทยเป็นปลา กินเนื้อที่พับได้ทุกภาคของประเทศไทย อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำจืด ทั่วๆไป ปลาหม้อไทย (climbing perch) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Anabas testudineus* (Bloch, 1792) เป็นปลาที่มีลำตัวค่อนข้างแบน สีน้ำตาลดำหรือเขียวอ่อน ส่วนห้องมีสีขาวหรือเหลืองอ่อน ลำตัวมีเกล็ดแข็ง กระพุ้งแก้มมีลักษณะเป็นหนานมหยัก แผลมอมไข่ในการบินป้าย บริเวณโคนหางมีจุดกลมสีดำ ปลาหม้อไทยมีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง เนื่องจากเป็นปลาที่มีเนื้อรสดังดีเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศและมีราคาค่อนข้างสูงซึ่งเป็นปลาที่มีจีดอีกชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจจากสถิติการประมง ปี 2543 ปริมาณและมูลค่าปลาหม้อไทยที่จับได้ทั้งประเทศมีปริมาณ 7,200 เมตริกตัน มูลค่า 207 ล้านบาท เป็นผลผลิตปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติ 6,730 เมตริกตัน และจากการเพาะเลี้ยง 470 เมตริกตัน โดยบริโภคในรูปปลาสด 84 เปอร์เซ็นต์ ปลาร้า 12 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้น 4 เปอร์เซ็นต์ ทำปลาเก็บ ตกแห้ง รมควันและอื่นๆ (ศรรุษและคณะ, 2548)

ในปัจจุบันนี้มีเกษตรกรหันมาเลี้ยงปลาหม้อไทยมากขึ้น ทั้งสภาพบ่อปศุสัตว์และบ่อที่เลี้ยงกุ้ง ถูกนำมาใช้ ในการช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา มีการเลี้ยงในระบบพัฒนาแบบหนาแน่น พนบ่วงเกษตรกรรมมีปัจจัยการเลี้ยงปลาหม้อไทยเนื่องจากปลาแพะผู้มีการเจริญเติบโตช้ากว่าปลาแพะเมียซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าและมีการเจริญเติบโตเร็วในขณะที่ปลาเมียอายุเท่ากัน นอกจากนี้ปลาแพะเมียมีลำตัวแบบป้อมน้ำรับประทาน และราคากลาง เป็นที่นิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลายเกือบทุกรสชาติ ดังนั้น ทำให้ความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น ส่วนใหญ่ลักษณะของปลาหม้อไทยที่ทางตลาดนิยมกันคือปลาที่มีลักษณะลำตัวที่มีขนาดใหญ่ และอ้วน เพราะลักษณะแบบนี้จะมีเนื้อมากและรสชาตior ร่อย ลักษณะเช่นนี้ ส่วนใหญ่จะพบเป็นแพะเมีย โดยมีราคาขายปานกลาง คือ ปลาขนาดใหญ่ ขนาด 6-10 ตัวต่อกิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ 55-60 บาท ปลาขนาดกลาง ขนาด 7-15 ตัวต่อกิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ 25-50 บาท ปลาขนาดเล็ก ขนาดมากกว่า 20 ตัวต่อกิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ 15-20 บาท (กรมประมง, 2543)

การพัฒนาเทคโนโลยีในการเพาะเลี้ยงปลาหม้อไทย เป็นวิชาการขั้นสุดท้ายที่จะเพิ่มผลผลิตปลาชนิดนี้ให้ได้คุณภาพและปริมาณมาก ถ้าสามารถพัฒนาเทคโนโลยีในการเพาะเลี้ยง ได้แก่ การพัฒนาสายพันธุ์ที่โตเร็วและทนทานโรค เทคนิคและระบบการเพาะพันธุ์ การอนุบาล การเลี้ยง และการใช้อาหารที่เหมาะสมในแต่ละช่วงอายุของปลา เช่น การใช้อาหารที่มีชีวิตในการอนุบาลและการใช้อาหารสำเร็จที่มีระดับโปรตีนที่เหมาะสมต่อการเลี้ยง เพื่อให้ได้ผลผลิตสูงสุด ลงทุนค่าสูดโดยใช้

เวลาสั้นที่สุด เพื่อให้ผลคุ้มค่าต่อการลงทุนซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหันมาสนใจในการเพาะพันธุ์ปลาชนิดนี้ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการสั่นเตรียมการเลี้ยงปลาชนิดนี้ต่อไปในอนาคตซึ่งจะเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการปลานิคนี้ในระบบการเพาะเลี้ยงในฟาร์มปลา และในแหล่งน้ำธรรมชาติต่อไปในอนาคต

ดังนั้นการเลี้ยงปลาหม้อไทยเพศเมียที่มีการเจริญเติบโตดีทั้งหมดอาจเป็นแนวทางหนึ่งในการผลิตอาหารให้ได้คุณภาพตามความต้องการของผู้บริโภค และช่วยเพิ่มผลผลิตการเลี้ยงปลาหม้อไทยให้แก่เกษตรกร และสามารถทำกำไรให้แก่ผู้เลี้ยงในที่สุด ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงได้ทำวิจัยรังนี้ เพื่อศึกษาถึงระดับความเข้มข้นที่เหมาะสมของฮอร์โมน 17β -estradiol (EST) ฮอร์โมนในการผลิต เพศปลาหม้อไทยให้เป็นเพศเมียทั้งหมด รวมทั้ง อัตราการเจริญเติบโต อัตราการรอด ที่มี ประสิทธิภาพดีที่สุด ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการเพาะพันธุ์ลูกปลาหม้อไทยเพศเมียในเชิงพาณิชย์ และช่วยเพิ่มผลผลิตในการเลี้ยงปลาหม้อไทยให้แก่เกษตรกรได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับความเข้มข้นของฮอร์โมน 17β -estradiol ที่เหมาะสมต่อการเปลี่ยนเพศ ปลาหม้อไทย
- เพื่อศึกษาอายุของลูกปลาหม้อที่เริ่มต้นในการให้ฮอร์โมน 17β -estradiol ในแต่ละ ความเข้มข้นในการเปลี่ยนเพศปลาหม้อไทย
- เพื่อศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมที่ลูกปลาหม้อไทยได้รับฮอร์โมน 17β -estradiol ในการเปลี่ยนเพศ
- เพื่อศึกษาปัจจัยระหว่างความเข้มข้นของฮอร์โมน 17β -estradiol อายุของลูก ปลา และระยะเวลาที่ลูกปลาหม้อไทยได้รับฮอร์โมนต่อในการเปลี่ยนเพศ

ขอบเขตของการวิจัย

ทำการทดลองเพื่อศึกษาวิธีการเปลี่ยนเพศปลาหม้อไทย *Anabas testudineus* (Bloch,1792) ที่ มีอายุ 10, 20, 30 วัน โดยใช้ฮอร์โมนเพศเมียชนิด 17β -estradiol ผสมอาหารในระดับความเข้มข้น ต่างกัน ให้กินอาหารที่ผสมฮอร์โมน 10 และ 20 วัน หลังจากนั้นเลี้ยงปลาจนมีอายุครบ 3 เดือน ชั่ง น้ำหนักและวัดความยาวปลา และทำการตรวจสอบเพศจากอวัยวะสืบพันธุ์ด้วยสายตา และตรวจสอบ พัฒนาการของอวัยวะสืบพันธุ์ด้วยเทคนิคทางเนื้อเยื่อวิทยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความเข้มข้นของฮอร์โมน อายุที่เหมาะสมของลูกปลาที่เริ่มให้ฮอร์โมน ระยะเวลาที่ลูกปลาได้รับฮอร์โมน 17 β -estradiol ที่นำมาใช้เปลี่ยนเพศปลาหมกไทย และเกณฑ์รกรสสามารถนำไปใช้ในการผลิตลูกปลาหมกไทยเพศเมียได้
2. ทำให้เกณฑ์รกรสผู้เลี้ยงปลาหมกไทยสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการผลิตลูกปลาหมกไทยเพศเมีย และผู้เลี้ยงปลาที่เปลี่ยนเพศเป็นเพศเมียแล้วมีผลิตเพิ่มขึ้น และสามารถทำกำไรให้เกณฑ์รกรสผู้เลี้ยงปลาหมกไทยในที่สุด

สถานที่ทำการทดลอง และเก็บข้อมูล

การทดลองได้ดำเนินการ ณ ภาควิชาเกษตรศาสตร์ โปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ระยะเวลาทำการวิจัย

ระหว่างเดือน ตุลาคม 2547 ถึง เดือนพฤษภาคม 2548